

2 BOTEN 2 KOERSEN MAAR... 1 DROOM

Het besluit staat vast: komend jaar vertrekken ze voor een lange reis om de wereld. De voorbereidingen zijn in volle gang. We mogen een kijkje nemen aan boord van deze twee vertrekkersjachten: Dina Helena en De Liefde. Twee totaal verschillende boten, maar beide met een heel bijzonder verhaal.

Tekst Klaas Smit Foto's Klaas Wiersma

DINA HELENA

Henk Driessen en Marja Hammer
Jeanneau 12.5 uit 1989
Kaap Hoorn ronden
5 tot 10 jaar onderweg

DE LIEFDE

Peter, Monique, Sjoerd en Femmie Baerts
Island Packet 485 uit 2004
Noord-Afrika, Suriname, Carieb
14 maanden onderweg

◀ - - Brazilië, Patagonië, Kaap Hoorn

◀ - - Noord-Afrika, Suriname, Carieb

Op het blog van Henk Driessen van *Dina Helena* lezen we: “In december 2010 overleed mijn echtgenote Helen. Op een zaterdag in maart 2011 liep ik door het dorp. Ik voelde mij niet op mijn gemak, liep ‘met mijn ziel onder de arm’, doelloos door het dorp. Ik ergerde mij aan de mensen om mij heen. Ik ergerde mij aan alles en iedereen. Wat doe ik hier, ik wil hier weg, maar waarnaartoe, ik ben nu 52, wat ga ik doen, wat wil ik? Het klinkt misschien vreemd, maar het leek alsof plotseling Helen mij influisterde: ‘Henk, je moet gaan varen, zeilen, een lange reis gaan maken, die oude jongensdroom van je in vervulling laten gaan.’ Heel snel gingen bij mij de radertjes draaien, het geld voor een boot heb ik, dat heb ik te danken aan jouw levensverzekering. Ik kan een jaar weg, daar heb ik een levensloop voor. De kinderen, die moeten wel eerst op eigen benen staan, dat gaat nog wel een jaar of vier duren. Mijn humeur werd er bij al die gedachten op slag veel beter op.”

Jongensdroom waarmaken

Eind mei dit jaar kiest Henk (58) samen met Marja (55) het ruime sop. Ze willen via Brazilië en Argentinië Kaap Hoorn ronden. “De komende vijf tot tien jaar zijn we onderweg,” zegt Marja met een grote glimlach. Ze kan bijna niet wachten tot de datum van vertrek, maar achter haar verlangen gaat een noodzaak schuil. “Een jaar geleden was ik erg ziek, borstkanker. Nu gaat het een stuk beter, maar wat de toekomst brengt, weet ik niet. Nu wil ik genieten van het leven. Je moet weten dat Henk zijn eerste vrouw is overleden aan borstkanker.” Ik val stil en heb kippenvel over mijn hele lijf. Wat een verhaal! “Nadat ik mijn besluit had genomen om de wereld rond te

willen zeilen, heb ik deze Jeanneau Voyage 12.5 uit 1989 gekocht,” vertelt Henk verder. “Onder de naam *Friends* had ze net een rondje Atlantic achter de rug. Ik heb haar herdoopt naar *Dina Helena*, de volledige naam van Helen.” De overstap van kleine open zeilbootjes naar een 41-voeter viel mee, maar in z’n eentje zeilen was lastig en niet leuk. Henk vroeg opstappers mee en zo leerde hij Marja kennen. Na een keer of drie meezeilen vroeg Henk of zij zin had met hem rond de wereld te varen. Vanaf dat moment, mei 2014, zeilen ze samen en hebben ze delen van de zee boven Nederland verkend. “Ik zag Marja op de kade zag staan en dacht: wow,” zegt Henk. Marja kijkt verbaasd: “Daar had jij toen helemaal geen oog voor.” In februari dit jaar zijn Henk en Marja getrouwd. Samen gaan ze een jongensdroom waarmaken en optimaal genieten van het leven.

Ons huis

Peter en Monique Baerts willen 14 maanden weg. Via Spanje, Portugal, Marokko en Gambia naar Suriname en de Carib. Dochter Femmie van 13 gaat de hele reis mee en krijgt les aan boord via de Wereldschool, zoon Sjoerd van 18 is over een paar maanden klaar met zijn vwo en stapt af en toe op. “Vijf jaar geleden hebben we onze Island Packet 485 gekocht. Sindsdien wonen we op ons schip in de haven van Monnickendam. Nu bouwen ze dit type onder de naam 52.5 en dat is ook het aantal voeten van ons schip,” vertelt Peter. “Peter is opgegroeid met zeilen en heeft het virus op mij overgebracht,” zegt Monique, “maar voordat we ons richten op vertrekken, hebben we vele andere zaken ondernomen. Peter zat in de watersport en verzekeringen, ik kom uit een horecafamilie. In 2006 hebben we een hotel in Oostenrijk gekocht en het van niks opgebouwd naar een hotel met 4,5 ster.” “Ja, dat waren echt tropenjaren,” vult Peter aan. “En toen we terugkwamen wilden we niet weer in een huis aan de wal wonen. Nooit meer een hypotheek was één ding dat we zeker wisten. Niet meer gebonden zijn, vrij zijn om te doen wat we willen, waar w dat willen, dat stond boven aan de lijst. De verkoop van het hotel stelde ons in staat onze Island Packet te kopen als schip om de wereld mee rond te zeilen en als huis,” maakt Monique haar verhaal af.

Jongensdroom waarmaken

“We kennen elkaar al 45 jaar, vanaf de kleuterschool. We zijn echte Edammers, ook al hebben we een deel van ons leven in de Flevopolder gewoond,” zegt Monique. Peter is 49 en Monique één jaar jonger. “We hebben nu de kans om weg te gaan, om mijn jongensdroom in vervulling te laten gaan. Op 12 juli gaan de zeilen omhoog, omdat Sjoerd dan hoogstwaarschijnlijk zijn middelbare-schooldiploma op zak heeft.” “Vanaf 3 april is het nog 100 dagen, maar eigenlijk tellen we al vijf jaar af,” vult Monique aan. Ze zijn de afgelopen jaren regelmatig zes tot zeven weken weggevoest naar onder meer Zweden en Bretagne. Hun horizon ligt nog verder. ►

W22437 Kluslijst rondje atlantic - M...

	A	B	C	D	E	F	G
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							
21							
22							
23							
24							
25							
26							
27							
28							
29							
30							
31							
32							
33							
34							
35							
36							
37							
38							
39							
40							
41							
42							
43							
44							
45							
46							
47							
48							
49							
50							
51							
52							
53							
54							
55							
56							
57							
58							
59							
60							
61							
62							
63							
64							
65							
66							
67							
68							
69							
70							
71							
72							
73							
74							
75							
76							
77							
78							
79							
80							
81							
82							
83							
84							
85							
86							
87							
88							
89							
90							
91							
92							
93							
94							
95							
96							
97							
98							
99							
100							

De lijst met klussen die Peter en Monique nog willen wegwerken.

Peter weet dat de zonnepanelen en windmolen voldoende stroom leveren onderweg.

De luiken zijn met tralies beveiligd tegen inbraak.

“Ik zag Marja op de kade staan en dacht: wow”

Monique is erg blij met de luxe zonwering.

Femmie heeft haar
eigen meidenkamer
met haar eigen
spullen

Helen heeft een prominente
plaats in de navigatiehoek.

De watermaker aan boord
van Dina Helena.

Klussenlijst

Beide koppels zijn nog niet klaar voor vertrek. Ze hebben nog een aardige klussenlijst af te werken. Op de kade in Enkhuizen treffen we Stef en Manon van de Ovni Long John Silver, net terug van een rondje Atlantic. "Die klussenlijst komt nooit af," zegt Stef. "Op een gegeven moment hebben we klussen genoteerd op geeltjes en af en toe waaide er een weg. Zo waren sommige klussen snel geklaard," zegt Manon met een glimlach.

Monique van *De Liefde* is vastberaden de lijst af te werken. "We hebben al heel veel gedaan; zonnepanelen plaatsen, windmolen installeren, nieuwe accu's, waterpomp, tralies voor de luiken, luxe zonwering voor de ramen, et cetera. Het hele interieur is los geweest en de hele huid is geïsoleerd. Ik ken inmiddels elk schroefje, moertje en boutje. In de afgelopen jaren hebben we echt alles onder handen genomen," zegt Peter. "Toch hebben we nog zeker 35 items op de lijst staan en die lijst is leeg wanneer we losgooien." Ook Henk en Marja hebben nog een lange lijst af te werken. "Van een toilet hebben we een kast gemaakt. Het bed in de punt hebben we verlengd, want Henk is vrij lang," begint Marja. "Alle leidingen heb ik vervangen, alle elektra, een watermaker geplaatst, nieuwe badkamer gemaakt en een koffiemolen opgehangen," vult Henk aan. De koffie uit de percolator smaakt uitstekend en is eigenlijk de enige echte koffie, beamen we. "Toen ik het schip kocht, had het net een rondje oceaan achter de rug. Een goed schip om de wereld mee rond te zeilen dus, dacht ik, maar het bleek de start van een fikse refit." Henk en Marja lagen het afgelopen jaar in jachthaven D'Ankerplaats in Amsterdam Noord. Dicht ►

Marja's blik is al gericht
op de horizon.

Peter stelt de windvaan in.

Wokeken met de ruimte.

Veiligheidsmiddelen hangen voor het grijpen.

Peter en Monique Baerts.

bij huis en een uitstekende plek om elk weekend aan het schip te werken. “Maar we gaan eind mei weg, ook al willen we nog een kachel plaatsen en de rondzit veranderen in een langsbank,” zegt Henk. Deze Jeanneau heeft ook in de romp veel ramen, zodat er binnen geen ruimte is voor kastjes. Dat is een van de redenen de rondzit te veranderen: meer bergruimte creëren en lekkerder kunnen zitten. In een rekje zien we stroken van een verknipt yogamatje liggen. Hiermee dekken ze de ramen af om het licht en de warmte buiten te houden. Marja is blij dat nu nog veel zaken het begeven: “Ik ben gewend alles zelf op te lossen en hier in Nederland weet ik precies waar ik alles kan halen. Komen we er niet uit, dan vragen we hulp en dat zullen we onderweg ook doen. Ik vertrouw erop dat we dat onderweg ook zo kunnen regelen,” zegt Marja. “Ik heb in een bak een hele stapel knipsels uit *Zeilen* liggen en die zullen ons ook helpen onderweg,” zegt Henk vol vertrouwen.

Waarom dit schip?

Peter en Monique vonden een Island Packet eerst een foei-lijke boot. “We hebben vele schepen gezien en allemaal hadden ze wel een nadeel. Vaak bleek ik niet rechteop te kunnen staan in de douche. Ook de ruimte binnen was krap,” zegt Peter. “Op enig moment hebben we ons over laten halen een Island Packet van binnen te bekijken, in net zo’n lelijke beige kleur als waar we nu in rondvaren. Wat een ruimte! En dat heeft ons over de streep getrokken. Het tweepersoonsbed in de achterkajuit staat diagonaal en dat maakt de kajuit weer ruimer. Een praktisch en degelijk schip,” vult Monique aan. Later hoorden ze dat de beige kleur optimaal is in warme oorden: donkere kleuren verkrijten en op wit zie je alles. “We krijgen vaak de vraag of het een nieuw schip is, maar het is nu dertien jaar oud. We wonen erop en net als een huis houden we het gewoon goed schoon,” zegt Monique. Vaak worden ze raar aangekeken dat ze aan boord van een zeiljacht wonen. “Ach, die afkeuringen glijden van ons af. Wij hebben liever spijt van zaken die we hebben gedaan, dan van zaken die we hebben gelaten.”

Wat verwachten ze van de reis?

Dat blijkt een lastige vraag te zijn. “Vrijheid,” zegt Henk, “ik verwacht vrijheid, en ik wil optimaal genieten. Wanneer we de trossen losgooien, maken we ons ook los van het leven hier. Niks meer moeten. Dat kan ook tegenvallen, maar dat zien we dan wel weer. Leven bij de dag, op het ritme van licht en donker, afhankelijk van de elementen. Ik kijk enorm uit naar de oceaanoeversteek.” Marja verlangt daarnaast naar het ontmoeten van mensen, het leren kennen van andere culturen en natuurlijk de vrijheid. “De sociale contacten onderweg lijken mij leuk, ook al weet ik dat Henk niet de verplichting wil voelen van mensen opzoeken zodra we land in zicht hebben of voor anker liggen.” Marja is nu vooral bezig te ontspullen, zoals ze dat zelf noemt. Veel weggooien of weggeven van wat ze niet nodig hebben. Dat ze zeilend een bijdrage leveren aan een beter milieu spreekt

“We hopen dat onze kinderen een bredere blik op de wereld krijgen. Wat wij hier normaal vinden, daar denken ze elders op de wereld heel anders over”

Marja erg aan, ook al heeft hun reis geen enkel milieudoel. Peter en Monique gaan veertien maanden genieten met hun gezin. “Vrijheid, genieten en onze kinderen wereldwijzer maken door bezoeken aan Gambia, Suriname en vele andere landen. We hopen dat ze daarmee een bredere blik op de wereld krijgen. Wat wij hier normaal vinden, daar denken ze elders op de wereld heel anders over.” Femmie zal haar oudere broer Sjoerd gaan missen, omdat hij niet het hele traject meevaart, maar na de zomervakantie houdt ze contact met klasgenootjes, die ze na een jaar gewoon weer terugziet. “Ik vind het ook best spannend,” zegt Monique, “we gaan toch met ons hele hebben en houden op pad. Maar we hebben ons er goed op voorbereid.”

Hoe betaal je zo’n reis?

Peter en Monique hebben hun hotel verkocht en werkten de afgelopen jaren als zzp’ers in de watersport en horeca. “We kunnen de opdrachten kiezen en afwijzen wanneer we ze niet willen. We realiseren ons dat dit een voorrecht is en genieten daar echt van. De komende veertien maanden werken we niet, behalve dan als leerkracht van Femmie,” zegt Monique. Henk en Marja leven van Henks nabestaandenpensioen en levenslooplegeling. “De komende 3 jaar krijg ik 60 procent van mijn laatstverdiende loon uitbetaald. Daarna krijg ik pensioen. Ik verwacht dat we per jaar zo’n 20.000 euro uit gaan geven, hopelijk wat minder en dan komt het goed,” verklaart Henk.

Thuis aan boord

Beide stellen doen veel, zo niet alles, zelf. Is de bimini te klein, dan maken ze een grotere. Hebben ze te weinig berg-ruimte, dan creëren ze meer. Deze instelling hebben ze al jaren en die zal hen onderweg goed van pas komen. Ze weten ook allemaal waar ze het voor doen en dat motiveert om elke tegenslag te overwinnen. Peter en Monique wonen al vijf jaar aan boord en hebben *De Liefde* ingericht als hun huis. Foto’s van overleden ouders staan in het zicht, foto’s van de kinderen toen ze een week oud waren hangen aan de wand. Femmie heeft haar eigen meidenkamer met haar eigen spullen. De boot persoonlijk maken, helpt tegen heimwee onderweg. Daarnaast hebben beide jachten gitaren aan boord en muziek zal hen er op echt lastige momenten doorheen slepen. Henk en Marja worden nog volledig in beslag genomen door het vaarklaarmaken van hun schip. Maar ook hun Jeanneau maken ze steeds persoonlijker. Helen heeft al een prominente plek in de navigatiehoek. ●

Bekijk de video: scan de QR-code of kijk op zeilen.nl.